

Hvad corona tiden bekræftede er, at vi alle er både onde og gode

Da Mette Frederiksen på det første corona pressemøde lukkede landet ned og bad os danskere om ikke at gå ud og hamstre, for der var "ikke fødevarekrise i Danmark", så var det netop, hvad mange af os gjorde. Stillede sig op i lange køer i Netto og fyldte indkøbsvognen. Alt blev revet væk. I en af de corona dagbøger, folkeskolens lærere har bedt 7. klasses elever om at skrive for at kunne dokumentere corona tidens indflydelse på børn og unge, skriver en pige: "Jeg husker, hvor bange jeg blev efter statsministerens første pressemøde, og min mor bad mig gå med ned i Netto og handle ind. Og det vrimlede med mennesker, og pludselig lød en desperat stemme tværs gennem butikken: "Er der nogen, som kan undvære en liter mælk?". Jeg var så bange. Var det nu, vi alle sammen skulle dø?"

Krybdyrhjernen tager over

Når vi hamstrer er det fordi vi går i overlevelsesmode. Vi tænker kun på os selv. Vi er ikke os selv i den normale civiliserede udgave, vi plejer at vise hinanden. Vi er reduceret til vore egne umiddelbare behov, og alle andre er fjender, som truer os. Vi er bange. Også vi voksne er bange. Vi smitter desværre vores børn.

Men krybdyrhjernen kan holdes nede

Og det sker, når vi besinder os og således også viser os at være langt bedre og mere uselviske, end vi egentlig troede, vi ville være. Og så væltede jo også de gode historier frem, om naboer, der handlede og fortsat handler ind og hjælper. Taler til ældre gennem vinduet, vinker og bager kager. Historier om varme og hilsener og mange daglige telefonopkald. Alt det var også en del af corona krisens kendetegn.

Vi er gode og onde

Corona krisen gjorde os opmærksomme på, at forestillingen om, at vi inderst inde kun er gode, ikke er sand. Alle uden undtagelse rummer vi både det gode og det onde, det lyse og det mørke. Vi kan ikke bilde os ind, at det kun er de andre, der er onde. Derfor må vi også hver især tage os i agt for, at selvoptagethed og egoisme ikke skal tage styringen fra os. Det ved kristendommen noget om. Faktisk er det hovedbudskabet: Husk altid: Elsk din næste som dig selv!

Vi er både sårbare, skrøbelige og dødelige

Også dette viser corona krisen os. Normalt tror vi, at vi har styr på det meste, og vi glemmer vores vilkår som udsatte mennesker. Det gør statsminister Mette Frederiksen også, når hun på sine pressemøder hver gang kaldte de forskellige dødsfald pga. corona for en tragedie. Ikke alle dødsfald er tragedier. Døden hører med til livet – og dør jeg som en gammel kone omkring de 80, så er det ingen tragedie, heller ikke selvom det er af corona eller influenza eller

Døden er det vilkår, jeg i sin tid fik livet på, at jeg en dag skal af med det igen, så der kan levnes plads til nye liv og nye generationer. Dermed ikke være sagt, at døden ikke vækker sorg, for det gør den. Men sorger skal vi ikke bære alene men i fællesskab. I det mindste kan vi sørge for det. At vi ikke skal være alene med byrderne. For ensomhedens byrde er den tungeste af alle. Vi skal dele med hinanden, de byrder, vi er sat til at bære. Ligesom kærligheden vokser af at blive delt og givet ud, således bæres sorgen på en anden måde, når vi bærer den sammen. Også der er vi sammen i såvel det onde som det gode.

Annette Hedensted

Hospitals- og hospicepræst Horsens og Brædstrup

